

İbrahim ŞAŞMA
Hece Vezni Şiir Yarışması Üçüncüsü
Rumuz Vaveyla

BEN KADINCIK ANAYIM

Ben bir isli çıkarım, şavkım vurur karaya.

Tuz oldum da basıldım, onulmaz bir yaraya.

Erenler dergâhında, verilmiş bir “hu” benem.

Çatlamış bir dudağa, bir katrelik su benem.

Kalbimin dal ucunda, yanar aşkla çerağlar.

Ben ağlarsam benimle, Hünkâr-i bir yâr ağlar.

Suluca Karahöyük, sorma nerde kimdeyim.

Şahımın menziline, vuslat denen demdeyim.

Gönlüm pirime benim, bir kapı eşiğidir.

Doğmamış bir bebeğin, nurani beşiğidir.

Ben Kırk’ların cemresi, asude baharıyım

Aydınlığın müjdesi, gönüller neharıyım.

Bir kıvılcım kâfidir, küllerimden yanayım.

Kâinatı emziren, ben Kadıncık Ana’yım

Ben Nisa’nın lügati, Beyza’nın yazgısıyım

Ben ki Anadolu’da, ak alın çizgisiyim.

Serçeşme’den su içtim, ikrar’ımla varım ben.

Cümle gönül dağının, zirvesinde karım ben.

Değsin zaman törpüsü, izim silinmez benim.

Bektaşî süreğinde, gizim silinmez benim.

Dara durdum aşk ile - aşk ile ayan oldum.

Fizan’da bir kadının, ahını duyan oldum.

İbresi kâmilliktir, terazim hak tartısı.

Aşk ile zuhur eder, can’ın can’a artısı.

Gönlüme mabet kurdum, ilahi bir izahta.

Hala gezer dururum, ben Alem-i Erzah’ta.

Ben canım, candan içre, her nefeste can’ayım

Kâinatı emziren, ben Kadıncık Ana’yım.

Dosta mihenk taşıyım, ben ki Pir-i Sani’yim.

Aşk çekilende benden, ben o vakit faniyim.

Ben ki Necef çölünde, buğdayın başağyım.

İşim gönül almaktır, gönüller uşağyım.

Ben dergâhın bekçisi, meydanın neferiyim.

Dosta bakan gözlerin, bitimsiz güferiyim.

Bir menzile yürümek, ateşi kül edende.

İnkârı yok kabulüm, neden vardır nedende.

Ben kelebek kanadı, Zülfikar'dan keskinim.

Bezm-i Elestten beri, karanlığadır kinim.

Sırça köşkte işim yok gönüllere konayım

Kâinatı emziren, ben Kadıncık Ana'yım.

Gönül tartısında denk, Havva da denk- Âdem de

Kul aşkla kıymetlenir, aşka düştüğü demde.

Ben ki mühür vurmuşum, cihanın ta kalbine

Ezelden hazır idim, Hünkâr'ımın celbine

Zülfikar'ım, keskinim, bir bakarsın Ali'yim.

Ben ki en pak sevdanın, kalpte şiir haliyim

Ağzımda zeytin dalı, ben şairim- ozanım.

Kâh serin bir buğuyum, kâh ateş-i suzanım

Benle bir akit bağlar, şimdi gökler ve yerler.

Bana kırık sazların, cümlesi ana derler.

Okum isabet ehli, aşka gerilmiş yayım

Ben şavkını ruhlara, emanet eden ayım

Ben surete bürünmüş, hak sözüyüm, manayım

Kâinatı emziren, ben Kadıncık Ana'yım.

Çatlamış her gönüle, zezem akar çeşmem de

Hünkâr'ıma tutunup, düşmedim ben - düşmem de.

Kamil'in kitabının, girizgâh sayfasıyım.

Işığa kürek çeken, geminin tayfasıyım.

Lal kesilen dillerin, "hu" diyen kelimiyim.

Ben ki dünya yüzünde, Ali'nin selamıyım.

Pirim derin okyanus, bense bir avuç kumum

Gardiyanı olduğum, mahpuslarda mahkûmum.

Yerim ne bir mezardır, ne dört duvar arası.

Sendedir âdem bana, hatır sorma sırası

Işık değen kalplerde, aşk denilen tendeyim

Uzaklarda arama, bir adım ötendeyim.

Ey insanlık duy beni, hep sendeyim-sanayım

Kâinatı emziren, ben Kadıncık Ana'yım.